

Spontano o neminljivem

filmska premiera

Vlado Škafar: Deklica in drevo. Kinodvor. Ob 19. uri.

Ljubljana – Režiser **Vlado Škafar**, sicer najbolj prepoznaven po filmu *Oča* (2010), je svoj zadnji izdelek, naslovljen *Deklica in drevo*, posvetil dvema velikima domačima gledališkima in filmskima igralkama, **Ivanki Mežan** in **Štefki Drolc**, ki sta seveda zavzeli tudi nosilni vlogi celovečerca. Režiser pravi, da sta se mu umetnici najbolj vtisnili v spomin z vlogami iz filmov Matjaža Klopčiča, prežetimi z neminljivostjo in žarom. Tudi o svojem izdelku je dejal: »Mislil sem, da delamo film o minevanju. Zdaj vidim, da smo naredili film o tistem, kar ne mine.«

Srčika filma so osebni pogovori, intimne izpovedi in obujanje spominov protagonistk, ki se skušata dokopati do univerzalne uganke življenja, a izgovorjeno besedilo povečini ni bilo vnaprej spisano, temveč sta ga igralki tkali

kar sproti, čeprav se je režiser nekoliko navdihoval v literaturi **Brede Smolnikar**. Meditativni utrinki spolzijo vse do najgloblje bolečine, srečajo pa se tudi z zgroženostjo nad stisko sodobnega človeka, ki je ujet v globalno kapitalistično krizo. Pripovedna vizija *Deklice in drevesa* je iskala nov prostor onkraj igranega in dokumentarnega – prikazati resnično, živo navzočnost človeka, ki prehaja v čisto simbolno podobo.

Nizkopračunski film, ki je nastal v produkciji Gustav filma in koprodukciji Javnega zavoda Krajinski park Kolpa, je bil posnet v okolici Velikih Sel pri Adlešičih. Ležeren in zadržan ritem filma namreč intenzivirajo tudi prizori idilične in tihe narave, prikazane ob različnih letnih časih, ki ima včasih moč pomirjati razdraženega duha.

Ob glavnih junakinjah nastopata še **Helena Koder** in **Joni Zakonjšek**, za fotografijo je poskrbel **Marko Brdar**, za zvok pa **Julij Zornik**. nr

Režiser Vlado Škafar je film *Deklica in drevo* posvetil dvema velikima igralkama, Ivanki Mežan in Štefki Drolc.